

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
3 ПЖ 501/19
06.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Младена Николића, председника већа, судија Драгољуба Јанковића и Александре Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА, Предузетник, Радња за ..., ..., чији је пуномоћник Тихомир Милановић, адвокат из Ниша, против туженог „ARAB TRADE“ д.о.о. Бела Паланка, Белановац, чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из Пирота, ради накнаде штете, вредност спора 757.400,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде привредног суда у Нишу П 446/18 од 25.10.2018. године и жалби туженог изјављеној против решења о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Нишу П 446/18 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I **ОДБИЈА СЕ** као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Нишу П 446/18 од 25.10.2018. године.

II **УКИДА СЕ** решење о принудној наплати судске таксе Привредног суда у Нишу П 446/18 од 23.01.2019. године.

III **Туженом се не досуђују трошкови другостепеног поступка.**

Образложење

Изрека првостепене пресуде гласи:

„ (I) **ОДБИЈА СЕ** тужбени захтев тужиоца, АА, пр. Радња ... АА, предузетник, Просек, матични број: ..., којима је тужилац тражио да суд **ОБАВЕЖЕ** туженог, „ARAB TRADE“ д.о.о. Бела паланка, Белановац, матични број: 20300159, да му накнади штету, и то:

- у износу од 333.600,00 динара, на име измакле користи, због некористишења возила марке „Застава“ ... у периоду од 01.04.2010. до 25.05.2012. године, са законском затезном каматом почев од 14.11.2016. године до исплате;

- у износу од 423.800,00 динара, на име измакле користи, због некористишења возила марке „ВАЗ“ у периоду од 01.04.2010. до 13.12.2012. године, са законском затезном каматом почев од 21.03.2016. године до исплате;

(II) **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужилац, АА пр. ... АА, предузетник, ..., матични број: ..., да туженом, „Arab trade“ д.о.о. Бела Паланка, Белановац, матични број: 20300159,

накнади трошкове поступка у износу од 198.374,00 динара, у року од осам (8) дана од дана пријема пресуде. “

Решењем Привредног суда у Нишу П 446/18 од 23.01.2019. године одређена је према туженом принудна наплата судске таксе за одговор на тужбу.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је у целости због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка. У жалби се наводи да је првостепени суд као тужиоца означио Предузетника, иако је парницу покренуо АА, као физичко лице, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка, јер се није разјаснило ово питање. Првостепени суд је без разлога одбио доказне предлоге тужиоца, супротно одредби члана 314. став 1. Закона о парничном поступку, чиме је онемогућио тужиоца да оствари право на накнаду штете. Даље се указује да погрешно првостепени суд закључује да је тужилац био несавестан и о кривици тужиоца, тј. његовог одговорности у вези са куповином предметних возила. Постоји контрадикторност ожалбене пресуде да је купац оба возила АА, као физичко лице, а не као привредни субјект и да су возила купљена за задовољење личних потреба, а не у циљу обављања привредне делатности. Такође је непримеран закључак првостепеног суда да возило цип „Ваз“ није подобно за обављање делатности превоза робе, јер се ради о путничком возилу, док је друго возило произведено 1979. године, те је нејасно на основу којих чињеница и са којим стручним знањима, суд може проценити да ли су возила подобна ради обављања превоза робе у друмском саобраћају. У смислу жалбених навода, предложено је да се жалба усвоји, а првостепена пресуда преиначи или укине.

Одговор на жалбу није поднет.

Против решења о принудној наплати судске таксе тужени је благовремено изјавио жалбу, наводећи да је наступила застарелост наплате судске таксе.

Испитујући правилност побијане пресуде и побијаног решења, на основу одредбе члана 386. и 402 Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована, а жалба туженог основана.

Побијана пресуда донета је без битних повреда одредаба парничног поступка, из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Насупрот жалбеним наводима тужиоца, првостепена пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, на коју наводима у жалби указује тужилац.

Првостепени суд је за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге који нису међусобно противречни, нити су противречни стању у списима. Првостепена пресуда нема недостатака због којих се њена правилност не би могла испитати.

Како је у овом случају реч о спору мале вредности, то тужилац сагласно одредби члана 479. став 1. Закона о парничном поступку, правилност првостепене пресуде не може успешно побијати због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због релативно битних повреда одредаба парничног поступка. Стога, сви жалбени наводи тужиоца којима упућује на повреду одредбе из члана 374. став 1. у вези члана 314. став 1. Закона о парничном поступку, обзиром да се указује на релативно битне повреде поступка, није од утицаја на правилност првостепене пресуде, као ни наводи из жалбе којима се побија оцена изведених доказа.

Према стању у списима, предмет тужбеног захтева је накнада штете на име измакле добити, настале услед неиспуњења обавезе туженог да тужицу преда документацију (рачун – Уговор о продаји, исправе потребне за регистрацију возилу) приликом продаје и испоруке два моторна возила, и то:

- теретно возило марке „Застава“ ... и
- путничко возило марке „Ваз“

Није било спорно међу странкама да је тужилац са туженим био у уговорном односу, тако што је од туженог купио наведена два возила и исплатио цену и возила су му предата. Тужени није тужиоцу предао потребну документацију за регистрацију возила, те тужилац није могао регистровати возило и тражи накнаду штете у виду изгубљене добити, у износима које је определио у тужбеном захтеву, а све због некоришћења возила, и то за:

- возило марке „Застава“ ..., за период 01.04.2010.-25.05.2012. године, а
- возило марке „Ваз“ за период од 01.04.2010. до 13.12.2011. године,

са припадајућом затезном каматом. Првостепени суд закључује да је одговорност на тужиоцу када је у питању продаја возила, зато што су предмет продаје покретне ствари о којима се води јавни регистар, те (дакле) нема продаје испоруке возила без истовремене испоруке докумената неопходне за регистрацију. Тужилац је свесно прихватио да договорену цену наведених пословних возила исплати и возило преузме у одсуству исправа које прате возило а које су неопходне за регистрацију и употребу возила и регистрацију промене власника, чиме је поступио супротно Начелу савесности и поштења и стандардну пажњу доброг домаћина, те због тога нема право да захтева накнаду штете од супротне стране. Првостепени суд даље закључује да је неспорно да је купац оба возила АА, као физичко лице, а не као привредни субјект, што јасно проистиче из садржине приложених рачуна и Уговора о купопродаји возила, где је наведен као купац. Стога, из те чињенице да је купац оба возила наведено физичко лице, проистиче да су возила купљена за задовољење личних потреба купца, а не у циљу обављања привредне делатности, при чему продавцу возила није морала бити позната намера купца да возила користи у обављању делатности превоза. Такође, треба имати у виду да је тужилац у поступку навео да је имао намеру да возила употреби ради обављања превоза робе у друмском саобраћају, али није јасно како је то намеравао да учини, имајући у виду да једно возило: цип „Ваз“ није подобно за обављање делатности превоза робе, јер се ради о путничком возилу, док је друго возило: произведено 1979. године. Обављање делатности јавног превоза у друмској саобраћају условљено је прецизним испуњењем прописаних услова. Првостепени суд из наведених разлога одбија тужбени захтев.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, у овом спору мале вредности, одлука првостепеног суда је правилна из следећих разлога:

Неосновани су жалбени наводи тужиоца да је у овом спору тужбу поднео АА, као физичко лице. Управо у иницијалној тужби која је поднета Основном суду у Пироту дана 28.04.2011. године, као тужилац је означен АА, ..., ..., власник Угоститељске радње „...“. При томе, чињеница да је у току поступка у појединим поднесцима тужилац у уводу означавао као тужиоца само ..., а у петитуму – тужбеном захтеву означавао као тужиоца Предузетника, код чињенице да је Врховни касациони суд, решавајући сукоб надлежности, одлучио да је надлежан Привредни суд из разлога јер је тужилац предузетник, те код чињенице да је у поднеску од 23.10.2018. године, који је претходио непосредном закључењу расправе као тужилац означен Предузетник ..., сви жалбени наводи у вези означавања тужиоца су без утицаја на правилност пресуде.

Првостепени суд, што је битно за одлучивање у овој правној ствари, правилно закључује да је предметна возила купио АА, као физичко лице, а не као привредни субјект, из чега произилази да су возила купљена за задовољење личних потреба. Међутим, независно од тога, обзиром да тужилац потражује штету у виду изгубене

добити, а за коју он тврди да ју је основано очекивао у спорном периоду, те је и изгубио због некоришћења возила, треба истаћи следеће:

У овом случају, реч је о претпостављеној могућности тужиоца за остварење добити, а тужилац у овом спору није доказао, имајући у виду одредбе члана 189. став 3. Закона о облигационим односима, да је реч о добитку који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима.

Само доказ вештачењем које је обављено у погледу висине измакле користи није довољан да би захтев тужиоца био основан. Изостали су докази, а на тужиоцу је био терет доказивања, да је тужилац имао услове да остварује добит обављањем ауто – превозничке делатности, да је превоз робе био такав да би се по редовном току ствари могла основано очекивати добит и да је тужилац био у преговорима са евентуалним наручиоцима посла, те даље да је имао закључене Уговоре о превозу. Првостепени суд је на основу налаза и мишљења вештака машинске струке закључио о подобности предметних возила за обављање делатности превоза робе.

Само наводи тужиоца и у том смислу његово истицање у току поступка о добити коју је очекивао, нису довољни код изостанка других доказа које би упутио на испуњеност услова из члана 189. став 3. Закона о облигационим односима. Тужилац осим економско - финансијског вештачења, а које није довољан доказ да би се основано потраживала изгубљена добит, те саслушања странака, друге доказе није предложио, а који би били релевантни за основаност потраживања накнаде штете у виду изгубљене добити.

Из горе наведених разлога, у овом спору мале вредности, жалбеним наводима тужиоца није доведена у сумњу правилност одлуке првостепеног суда.

Правилна је одлука о трошковима поступка коју је првостепени суд донео применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, а висина трошкова одмерена је правилном применом АТ и ТТ.

Жалба туженог је основана, из следећих разлога:

Обзиром, а што је утврђено из списка, да је таксена обавеза у односу на туженог настала 17.11.2011. године, када је поднет одговор на тужбу, то је у овом случају наступила застарелост наплате судске таксе, на шта жалбом основано указује тужени. Ово из разлога јер, сагласно члану 8 Закона о судским таксама, наплата таксе застарева у року од три године по истеку календарске године у којој је настала таксена обавеза. Како је таксена обавеза настала у 2011. години, то је протекло више од 3 године од истека 2011. године до 23.01.2019. године и доношења решења о принудној нплати таксе,

Из свих наведених разлога, применом одредбе члана 390. и 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу I II изреке.

Обзиром да је поступак за принудну наплату судске таксе једностраначки поступак, који се покреће и води по службеној дужности, то туженом нису досуђени трошкови другостепеног поступка, при чему у овој ситуацији, у овом поступку, тужилац није странка у поступку, па је одлучено као у ставу III изреке.

МН/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Младен Николић, с.р.

За тачност отправка